

1. UVOD

Materijalni i duhovni napredak čovečanstvo, pre svega, duguje nauci i umetnosti. Stoga su nauka i umetnost dve najuzvišenije delatnosti kojima se ljudi mogu baviti i kojima mogu unapređivati kvalitete sopstvenog života i života budućih generacija.

Moderna iskustva naučnotehničko-tehnološkog napretka, još pre 400 godina, predvideo je Francis Bacon (Francis Beacon), preokavši da je „nauka snaga”. Osnivač materijalističkog shvatanja nauke uvideo je da se nauka i moć prepliću, prožimaju i vrše uzajaman uticaj. Njegov savremenik, francuski mislilac Montenij (Montaigne) isticao je da je nauka „veliki ukras” i „oruđe koje nam začudo pomaže”. Za svaki svoj napredak, materijalni i duhovni, čovečanstvo treba da zahvali naučnom stvaralaštvu i naučnom radu.

Nauku čini vrlo širok dijapazon objektivnog i metodološki izvedenog znanja čiji je cilj otkrivanje objektivne istine o stvarnosti. Data znanja su sistematizovana i argumentovana dokazima i činjenicama do njih se došlo primenom naučnih metoda istraživanja. Naučno saznanje nije utvrđeno jednom za svagda, već je podvrgnuto stalnom preispitivanju i kritičkoj analizi. Ono podrazumeva skup utvrđenih naučnih činjenica, pojmova, zakona i teorija o objektivnoj stvarnosti društvenih i prirodnih pojava.

Predmet nauke je celokupna materijalna stvarnost *per se* i stvarnost koju percipiraju ljudi. Zadaci nauke su da:

- 1) proširuje i produbljuje čovekovo saznanje o prirodnim i društvenim pojavama i
- 2) menja uslove rada i života čoveka.